

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างและทดสอบประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้กุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบโพร์เม็ทซิสเดิม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้กุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบโพร์เม็ทซิสเดิม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การวิจัยใช้รูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองเงิน อำเภอบ้านเบิง จังหวัดชลบุรี จำนวน 34 คน ซึ่งได้นำโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบโพร์เม็ทซิสเดิม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยเริ่มจากทดสอบนักเรียนกุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ก่อนทำการสอน นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 5 ชุดกิจกรรม ไปทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยสอนด้วยตนเองจำนวน 18 คาบ และให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายชุดกิจกรรมหลังเรียนจบแต่ละชุดกิจกรรม เมื่อเสร็จสิ้นการสอนทุกชุดกิจกรรมแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ฉบับเดิม แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดระหว่างเรียนท้ายชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 5 ชุดกิจกรรม และคะแนนทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาคำนวณหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ด้วยค่า t-test การศึกษานี้มีสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กู้มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบฟอร์แม่ทชิตเติม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนหลังจากที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้กู้มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบฟอร์แม่ทชิตเติม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน

3. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนหลังจากที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้กู้มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบฟอร์แม่ทชิตเติม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน

4. เทคนิคติดตามวิทยาศาสตร์ของนักเรียนหลังจากที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้กู้มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบฟอร์แม่ทชิตเติม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาเรื่องการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้กู้มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบฟอร์แม่ทชิตเติม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถสรุปผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กู้มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบฟอร์แม่ทชิตเติม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 87.65 / 85.29

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนหลังจากที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้กู้มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบฟอร์แม่ทชิตเติม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนหลังจากที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้กู้มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบฟอร์แม่ทชิตเติม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. เทคนิคติดตามวิทยาศาสตร์ของนักเรียนหลังจากที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้กู้มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบฟอร์แม่ทชิตเติม สำหรับนักเรียน

ชั้นมัธยศึกษาปีที่ 1 มีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ผู้วิจัยขอนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้กุญแจสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ โฟร์เม็ทซิสเต็ม สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

- จากผลการศึกษา พบร่วมกันว่า ชุดกิจกรรมนี้ประสิทธิภาพ $87.65 / 85.29$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนซึ่งได้รับการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ โฟร์เม็ทซิสเต็มนั้นเอง โอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และยืดหยุ่น ทำให้นักเรียนเป็นสำคัญ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นุ่มนวลให้นักเรียนมีโอกาสคิด ทำ สร้างสรรค์ด้วยตนเอง เริ่มจากครูผู้สอนให้เนื้อหาสาระที่เหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความสนใจ และมีความสำคัญกับนักเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนสนใจและเห็นความสำคัญในเนื้อหาการเรียนรู้ พร้อมทั้งครูผู้สอนได้สร้างโอกาสให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จากแหล่งความรู้ที่หลากหลายเพียงพอ กับการค้นคว้า ทดลอง หาความรู้ จนกระทั่งนักเรียนสามารถสร้างความคิดรวบยอดได้ด้วยตนเอง และนักเรียนยังสามารถนำเนื้อหาสาระที่เรียนรู้เชื่อมโยงกับเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบตัวแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ เช่น การนำความรู้เรื่องการตกน้ำมันหอนระเหยจากพืชไปประยุกต์เป็นการผลิตน้ำมันตะไคร้หอนໄล่ยุง การเขียนแผนผังความคิด-ความรู้เกี่ยวกับการแยกสาร ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการเรียนรู้แบบ โฟร์เม็ทซิสเต็มที่แมค卡ร์ธี (McCarthy, 1979 อ้างถึงใน ศักดิ์ชัย นิรัญทรี, 2542, หน้า 24) ได้สรุปว่า การเรียนรู้แบบ โฟร์เม็ทซิสเต็ม เป็นการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างในการเรียนของผู้เรียน โดยเริ่มจาก การให้ผู้เรียนได้เห็นความสำคัญในเรื่องที่เรียนรู้ จนสามารถพัฒนาเป็นความคิดรวบยอดที่ถูกต้อง พร้อมทั้งลงมือปฏิบัติสร้างชิ้นงานตามความถนัดแต่ละความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้ และจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าการเรียนรู้แบบ โฟร์เม็ทซิสเต็มเป็นการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และยืดหยุ่น ทำให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่ว่าด้วยการจัดการศึกษาด้วยยึดหลักว่า ผู้เรียนสำคัญที่สุด โดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ โฟร์เม็ทซิสเต็มนี้มีความหลากหลาย กระตุ้น ท้าทาย ให้นักเรียน เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ ถึงแม้ว่างานช่วงของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะไม่ตอบสนองค่าความถี่นักในการเรียนรู้ของนักเรียนบางคน แต่การใช้กิจกรรมต่างๆ เพื่ามาช่วยในการเรียนการสอน ทำให้เกิดความท้าทาย มีความน่าสนใจและไม่เกิดความเบื่อหน่าย หรือท้อแท้

ในการเรียน และยังทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขในช่วงของการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่ตนนั้นคือด้วย ส่งผลให้ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ และ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศรุเนตร อัชสวัสดิ์ (2540, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา ผลการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบ โฟร์เมิลชิตเติม และการสอนโดยชุดกิจกรรม ตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในวิชาสังคมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับ การเรียนการสอนแบบ โฟร์เมิลชิตเติม และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยชุดกิจกรรม ตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการวิจัยของ วิตาเวณย์ แก้วภูมิแห่ง (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการเรียนการสอนแบบ โฟร์เมิลชิตเติมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติ ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับ การเรียนการสอนแบบ โฟร์เมิลชิตเติมมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและค่าเฉลี่ย คะแนนเจตคติทางวิทยาศาสตร์ สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้แบบ โฟร์เมิลชิตเติมสามารถ นำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ และวิชาอื่น ๆ ได้ และทำให้การเรียน การสอนมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปพัฒนาตนเองและสังคมคือไป

2. จากผลการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนหลังจากที่ เรียนด้วยชุดกิจกรรม การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ แบบ โฟร์เมิลชิตเติม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนได้มีโอกาสฝึกคิด วิเคราะห์ สร้างความคิด รวบยอดจากเรื่องที่เรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งการสร้างความคิดรวบยอดด้วย ตัวของนักเรียนนั้น ถือว่า เป็นหลักการที่สำคัญของการเรียนรู้แบบ โฟร์เมิลชิตเติม โดยเริ่มจากการให้นักเรียนได้วิเคราะห์ เนื้อหาที่เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น และนักเรียนแต่ละคนช่วยกันเสนอความคิดรวบยอดของตนเองจาก ความรู้ ประสบการณ์เดิม และพัฒนาเป็นความคิดรวบยอดที่ถูกต้องด้วยการค้นคว้าหาความรู้เพิ่ม เติม หรือจากการทดลอง ลงมือปฏิบัติ ซึ่งการฝึกสร้างความคิดรวบยอดของนักเรียนแต่ละคนนั้น จะทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระที่สำคัญของเรื่องที่เรียน ได้ดีขึ้น ดังตัวอย่างการเรียนการสอน เรื่องสารเคมีที่ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น สารบริสุทธิ์ และสารละลายนักเรียนแต่ละคนจะได้ช่วย กันวิเคราะห์องค์ประกอบของสารนี้อีกด้วย จากนั้นจะได้ฝึกเสนอความคิดรวบยอดของตนเอง ออกมานั้นแล้วพัฒนาความคิดรวบยอดด้วยการค้นคว้า ความรู้จากหนังสือและเบรียบเทียบลักษณะ ที่เหมือนหรือแตกต่างกัน จากของจริงที่ครูนำมาเป็นสื่อการสอน จนสรุปได้ว่า สารนี้อีกด้วย

หมายถึง สารที่อาจมีเพียงชนิดเดียว(สารบวชทูฟ) หรืออาจมีมากกว่า 2 ชนิดขึ้นไป(สารละลาย) ผสมกันอยู่อย่างกลมกลืน มองเห็นเป็นเนื้อเดียวกันตลอด อาจมีหลายสถานะและจะแสดงสมบัติเหมือนกันทุกประการ การที่นักเรียนได้ฝึกสร้างความคิดรวบยอดคัวขตนของน้ำจะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและจะจำลักษณะของเรื่องที่เรียนได้ดีกว่าการที่ครูผู้สอนบอกถึง ความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียนให้กับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับที่ วิเศษ ชิพวงศ์ (2544, หน้า 35-37) ได้ให้แนวคิดว่า การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพคงไม่จำกัดอยู่เพียงให้ผู้เรียนรู้ เข้าใจ และ จำได้เท่านั้น ต้องเปิดกว้างและส่งเสริมให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการคิด การปฏิบัติ การทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่น แล้วสรุปสาระการเรียนรู้เป็นแผนภาพความคิดของตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน ดังนั้น การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต้องให้ผู้เรียนเข้าใจลึกซึ้งถึงแก่นแท้ของการเรียนรู้ โดยการนำความรู้ และหลักการของการเรียนรู้ความคิดรวบยอดบูรณาการเข้ากับกิจกรรมการเรียนรู้อยู่เสมอ และหากครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนจนชำนาญจะถูกต้อง เป็นทักษะ ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถสรุปและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ แสดงว่าครูผู้สอนได้จัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งจัดการศึกษาให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

3. จากการศึกษา พบว่า ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนหลังจากที่เรียนคัวชุดกิจกรรม การเรียนรู้คุณสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ แบบโฟร์เม็ทชิสเต็ม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนได้มีโอกาสฝึกทดลอง ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และร่วมมือกับผู้อื่นในการทำกิจกรรมคุณ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญของรูปแบบการเรียนรู้ แบบโฟร์เม็ทชิสเต็ม ที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการทดลอง และปฏิบัติจริงในขั้นตอนของการทดลองและลงมือปฏิบัติจะทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ต่างๆ ควบคู่ไปด้วย ดังการเรียนการสอน เรื่องสารละลายกรด – เบส ซึ่งนักเรียนจะได้สังเกตลักษณะของสารละลายกรด – เบส และยังได้จำแนกคุณสมบัติของสารละลายกรด – เบส พร้อมทั้งได้ใช้อุปกรณ์ต่างๆ ในการทดสอบสารละลายกรด – เบส และยังได้ฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมจากการเรียนรู้ในเรื่องในเรื่องอื่น ๆ อีกด้วย การที่นักเรียนได้ศึกษาใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์อย่างสม่ำเสมอ จะทำให้นักเรียนเกิดความชำนาญ และใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งนักเรียนสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิประจำวัน ได้สอดคล้องกับที่ วรรณพิพา รอดแรงค้า (2544, หน้า 14-16) ได้กล่าวว่า การใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนวิทยาศาสตร์ ดังนั้น จุดที่น่าสนใจของการศึกษาค้นคว้าควรเน้นการสอนให้ผู้เรียนรู้จักและใช้ทักษะกระบวนการทาง

วิทยาศาสตร์ในการแสวงหาความรู้ค่าง ๆ การได้มาซึ่งทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ที่นอกเหนือไปจากการได้ข้อเท็จจริงทางเนื้อหาวิชานั้น ถือว่าเป็นคุณค่าสูงสุดของการเรียนวิทยาศาสตร์ เพราะไม่เพียงแต่ผู้เรียนจะใช้ทักษะเหล่านี้เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ ความเข้าใจทางเนื้อหาวิชาที่เรียนเท่านั้น ผู้เรียนยังใช้ทักษะดังกล่าวเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายนอกห้องเรียน อีกด้วย

4. จากผลการศึกษา พบว่า เทคนิคทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนหลังจากที่เรียนด้วย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ โฟร์เมล์ ชิตเติม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนได้รับการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ แบบ โฟร์เมล์ชิตเติม ได้เรียนรู้ในบรรยายการที่กระตุ้น ท้าทาย และเรียนรู้จากสถานการณ์ การแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับผู้อื่น ได้สร้างผลงานตาม ความสนใจ และความสนใจของตนเอง พร้อมทั้ง ได้แลกเปลี่ยนความรู้และผลงานกับผู้อื่น ซึ่งจะทำให้เกิด การพัฒนาทางด้านเทคนิคทางวิทยาศาสตร์ในด้านต่าง ๆ ดังตัวอย่างการเรียนการสอน เรื่อง สารประกอบและธาตุ ครุภัณฑ์ ในห้องเรียน ได้จัดสถานการณ์ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแบ่งขั้นสีบกันข้อมูลเกี่ยวกับ ธาตุกัมมันตรังสีในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความอყากรู้อย่างเห็น ช่วยกันเสนอแนะ ความคิดเห็น และยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม และเมื่อถึงขั้นตอนของการสร้างผลงาน นักเรียนแต่ละคนจะ ได้พัฒนา techniques ทางวิทยาศาสตร์ โดยนักเรียนจะ ได้วางแผนสร้างผลงานด้วย ความเพียรพยายามและรอบคอบ เพื่อให้ผลงานของตนเสริจสมบูรณ์ ซึ่งนักเรียนบางคน ได้สร้าง ผลงานเป็นแผ่นพับ ผังความคิดความรู้ เกี่ยวกับประ ไชยน์ และอันตรายของกัมมันตรังสี และเมื่อ นำผลงานมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น นักเรียนจะ ได้ฝึกใช้ความคิดเชิงวิพากษ์วิเคราะห์และมี ใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วย เมื่อนักเรียนได้ฝึกพัฒนา techniques ทางวิทยาศาสตร์อย่าง สม่ำเสมอ จะทำให้นักเรียนเกิดความเคยชินและกล้ายield เป็นนิสัยที่ติดตัวนักเรียนซึ่งนักเรียนสามารถ นำไปใช้ประ ไชยน์ในชีวิตจริง ได้ สอดคล้องกับที่ ประวิตร ชูศิลป์ (2542, หน้า 27-29) กล่าวว่า ในสภาพสังคมปัจจุบัน การมีสักษะบางอย่างคิดตัวเป็นนิสัยดี ไว้ เช่น ความมีเหตุผล การมี วิเคราะห์ คิด การ ไม่ค่วนครุภัณฑ์ สามารถป้องกันตนไว้ไม่ให้ถูกหลอกลวงหรือตกเป็นเหยื่อของ พวกรมิจฉาชีพ ได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลการวิจัย

1. ใน การเรียนการสอนแบบ โฟร์เมล์ชิตเติม จะ ให้ผลดีและส่งผลให้นักเรียนประสบ ความสำเร็จในการเรียนรู้ได้นั้น ครุภัณฑ์ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีอิสระในการแสดงออก

ทางความคิด ได้เรียนรู้ตามความสนใจและความถนัดของแต่ละคน ครูผู้สอนจะต้องจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่สนุกสนาน กระตุ้น ศักดิ์ความสนใจของผู้เรียน และการจัดกิจกรรมควรมีการบีบหุ่น ไม่มุ่งเน้นคำตอบที่ถูกต้องตามที่ครูต้องการเพียงอย่างเดียว เพราะนักเรียนแต่ละคน มีศักยภาพในการเรียนรู้ที่ต่างกัน

2. ใน การใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละขั้นตอนครูผู้สอนควรวางแผนและจัดเวลาแต่ละขั้นให้เหมาะสมกับแต่ละขั้นของกิจกรรม ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนที่สนใจในการเรียนรู้ตามขั้นตอนนั้น ๆ ได้เรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพของเข้า และยังตอบสนองความแตกต่างในการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละแบบได้เท่าเทียมอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการเรียนการสอนแบบฟอร์แม็ทชิสเต็มกับประชากรกลุ่มอื่น ๆ ในระดับชั้นที่สูงขึ้นหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาการเรียนการสอนแบบฟอร์แม็ทชิสเต็มกับตัวเปรอื่น ๆ เช่น การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการแก้ปัญหา
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการเรียนการสอนแบบฟอร์แม็ทชิสเต็มกับรูปแบบการเรียนการสอนอื่น ๆ เช่น รูปแบบกิจกรรม Storyline